

Службе Владе оснивају се уредбом који доноси Влада и којом се уређује уређење службе и делокруг њеног рада.

4. Прописи које доносе органи државне управе.

Министарства и посебне организације доносе правилнике, наредбе и упутства.

Правилником се разрађују поједине одредбе закона или прописа Владе.

Наредбом се наређује или забрањује неко понашање у једној ситуацији која има општи значај.

Упутством се одређује начин на који органи државне управе и имаоци јавних овлашћења извршавају поједине одредбе закона или другог прописа.

Прописи органа државне управе објављују се у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Министарства и посебне организације могу доносити прописе само кад су за то изричито овлашћени законом или прописом Владе. Министарства и посебне организације не могу прописом одређивати своје или туђе надлежности, нити физичким и правним лицима установљавати права и обавезе које нису већ установљене законом.

5. Руковођење органом државне управе.

Зависно од врсте државног органа зависи и начин и структура руковођења. У том смислу, разликују се руковођење министарством, органом управе у саставу министарства и руковођење посебном организацијом. Министарством руководи министар који је функционер, није државни службеник, није на сталном раду у државној управи. Између Владе, односно министарства, с једне стране и министра, с друге не постоји класичан радни однос, те у том смислу Влада није послодавац министру. Министар не мора да испуњава услове које морају да испуњавају други руководиоци у државној управи (образовање, године искуства и радног искуства и слично.). Одговорност министра за свој рад пре свега је политичке природе. Органом управе у саставу, посебном организацијом или службом владе руководи државни службеник на положају. То означава тзв. „професионализацију” руковођења и управљања оним органима државне управе где се обављају уско стручни послови. Државни службеник на положају мора испуњавати услове предвиђене Законом о државним службеницима (образовање, радни стаж и искуство), положај се попуњава на основу интерног или јавног конкурса, мора бити на сталном раду у органу, за свој рад одговара не у политичком, већ у професионалном смислу.

5.1. Руковођење министарством.

Министарством руководи **министар**. Министар представља министарство, доноси прописе и решења у појединачним стварима и одлучује о другим питањима из делокруга рада министарства.

Министру у раду помаже један или више **државних секретара** (некадашњи заменици министра). Државни секретар је одговоран за свој рад министру и Влади. Државног секретара поставља Влада на предлог министра на мандат на који је изабран министар. Државни секретар је функционер, није државни службеник, па није у сталном радном односу. Државни секретар помаже министру у вођењу целог министарства или у оквиру овлашћења која му да министар. Једино у чему државни секретар не може замењивати министра је гласање на Влади и доношење прописа. Државном секретару престаје мандат престанком мандата министра.

Министарство има **помоћнике министра**, који за свој рад одговарају министру. Помоћник министра руководи заокруженом облашћу рада министарства за коју се образује сектор који води тај помоћник. Помоћника министра поставља Влада на пет година, на предлог министра.